

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2020-29

**Delvist afslag fra
Sundheds- og Ældre-
ministeriet på aktindsigt
i korrespondance med
WHO's generaldirektør**

Resumé

18. september 2020

En journalist havde bedt Sundheds- og Ældreministeriet om aktindsigt i al kommunikation mellem sundheds- og ældreministeren og WHO vedrørende WHO's opfordring til at teste aggressivt for COVID-19. Ministeriet havde identificeret to SMS'er, der var omfattet af aktindsigtsanmodningen. Der var tale om SMS'er fra henholdsvis ministeren til WHO's generaldirektør og generaldirektørens svar til ministeren.

Forvaltningsret

11241.3

Ministeriet havde udleveret det faglige indhold af SMS'erne, men afslog at give aktindsigt i de øvrige dele af SMS'erne efter offentlighedslovens § 32, stk. 1. Ministeriet lagde vægt på, at det, da korrespondancen havde fundet sted i form af korte og uformelle tekstbeskeder sendt til og fra mobiltelefoner, ville kunne skade muligheden for at bevare en direkte og personlig relation og en fortrolig tone mellem ministeren og generaldirektøren, hvis indholdet af SMS'erne i deres helhed blev offentliggjort – hvilket ifølge ministeriet dermed også ville kunne skade Danmarks forhold til WHO.

Ombudsmanden fandt ikke grundlag for generelt at afvise, at en korrespondance mellem et medlem af den danske regering og en international organisation som WHO af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser mv. kunne være omfattet af en folkeretlig forpligtelse eller praksis mv. om fortrolighed og dermed vil kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Ombudsmanden fandt imidlertid ikke, at ministeriet havde godtgjort, at der forelå en sådan folkeretlig forpligtelse, fast international praksis eller berettiget forventning om fortrolighed, at der var grundlag for at undtage korrespondancen fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Det var ombudsmandens opfattelse, at hensynet til relationen mellem ministeren og WHO's generaldirektør ikke isoleret set kunne begrunde, at oplysningerne kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 1.

(Sag nr. 20/03710)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (oprindelig stilet til journalisten):

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Den 24. marts 2020 anmodede du Sundheds- og Ældreministeriet om aktindsigt i "al kommunikation mellem ministeren og WHO vedrørende WHO's opfordring til at teste aggressivt for COVID-19. Dette omfatter alle former for kommunikation, heriblandt referater fra møder, telefonsamtaler m.v."

Sundheds- og Ældreministeriet afslog den 27. maj 2020 din anmodning om aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1. Det fremgår af afgørelsen, at ministeriet havde identificeret to SMS'er, der var omfattet af din aktindsigtsanmodning, og at der var tale om SMS'er fra henholdsvis sundheds- og ældreministeren til WHO's generaldirektør, Tedros Adhanom Ghebreyesus, og generaldirektørens svar til sundheds- og ældreministeren.

Den 29. maj 2020 klagede du til mig over Sundheds- og Ældreministeriets afgørelse.

Jeg sendte den 12. juni 2020 din klage videre til Sundheds- og Ældreministeriet, med henblik på at ministeriet kunne tage stilling til det, som du havde skrevet i klagen til mig.

Den 7. juli 2020 traf Sundheds- og Ældreministeriet en ny afgørelse i sagen. Ministeriet gav dig herefter aktindsigt i det faglige indhold af SMS'erne, men fastholdt afslaget i de øvrige dele af SMS'erne med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1. Ministeriet lagde vægt på, at det, henset til at korrespondancen havde fundet sted i form af korte og uformelle tekstbeskeder sendt til og fra mobiltelefoner, ville kunne skade Danmarks forhold til WHO, nærmere bestemt muligheden for opretholdelse af en direkte og personlig kontakt mellem den danske sundheds- og ældreminister og WHO's generaldirektør, hvis tekstbeskederne i deres helhed blev udleveret som led i aktindsigt.

Samme dag klagede du igen til mig over bl.a. Sundheds- og Ældreministeriets afgørelse af 7. juli 2020.

Jeg bad den 22. juli 2020 Sundheds- og Ældreministeriet om en udtalelse om sagen og modtog i forlængelse heraf den 22. august 2020 en udtalelse fra ministeriet.

Den 3. september 2020 oplyste du, at du i det hele kunne henholde dig til det, som du havde skrevet i dine tidligere henvendelser til mig.

2. Retsgrundlaget

2.1. Offentlighedslovens § 32, stk. 1

2.1.1. § 32, stk. 1, i offentlighedsloven (lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020) har følgende ordlyd:

”§ 32. Retten til aktindsigt kan af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, begrænses, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser el.lign.”

I forarbejderne til bestemmelsen i § 32 (lovforslag nr. LF 144 af 7. februar 2013) er der anført bl.a. følgende:

”Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* viderefører den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 2, idet det dog i stk. 1 er præciseret, at retten til aktindsigt – af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer – kan begrænses i det omfang, fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende. Der henvises til pkt. 4.1.1.17, jf. pkt. 3.4.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hermed er det præciseret, at kravet efter den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 2, om, at der i det enkelte tilfælde efter en konkret vurdering skal påvises en nærliggende risiko for, at udenrigspolitiske interesser m.v. vil lide skade, ikke skal finde anvendelse i forhold til de tilfælde, der er omfattet af stk. 1. Retten til aktindsigt kan således i almindelighed begrænses, fordi der foreligger en forpligtelse af folkeretlig karakter m.v. til at hemmeligholde oplysningerne eller dokumenterne, idet et brud på en sådan forpligtelse generelt må antages at skade Danmarks forhold til internationale organisationer m.v.

...

Bestemmelsen indebærer for det andet, at retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, fortrolighed følger af *folkeretlige forpligtelser eller lignende*. Herved sigtes til de tilfælde, hvor det følger af traktatbestemmelser, folkeretlige retssædvaner eller fast international praksis, at Danmark er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger og dokumenter.

Endvidere sigtes der til de tilfælde, hvor et andet land eller en international organisation har en *berettiget forventning* om, at oplysningerne ikke offentliggøres. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det pågældende land eller internationale organ i forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne skriftligt eller mundtligt tilkendegiver, at man forventer, at Danmark ikke offentliggør oplysningerne i dokumentet.

Det er dog en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at forvaltningsmyndighederne i det enkelte tilfælde oplyser, dels om der gælder en folkeretlig forpligtelse eller praksis m.v., der indebærer, at oplysninger ikke kan offentliggøres, dels om de foreliggende oplysninger er omfattet af forpligtelsen.

...

Henset til den stigende åbenhed om internationale forhold, bør en forvaltningsmyndighed, medmindre det er åbenbart, at oplysningerne kan udleveres eller nægtes udleveret, i almindelighed indhente en udtalelse fra vedkommende internationale organisation eller fremmede land med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt oplysningerne kan udleveres.”

I betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 710 ff., er der anført bl.a. følgende:

”5.5.1. Hemmeligholdelse af oplysninger af hensyn til folkeretlige forpligtelser mv.

5.5.1.1.

...

Det er på denne baggrund kommissionens opfattelse, at *det blotte brud* på den folkeretlige forpligtelse – det være sig en traktatbestemmelse eller folkeretlig retssædvane, der forpligter Danmark til at hemmeligholdelse oplysninger – vil være tilstrækkeligt til at undtage oplysningerne fra retten til aktindsigt efter lovudkastets § 32, stk. 1 (gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 2).

5.5.1.2. Det er endvidere kommissionens opfattelse, at de samme synspunkter gør sig gældende i de tilfælde, hvor hemmeligholdelse ikke følger af en egentlig folkeretlig forpligtelse i form af en traktatbestemmelse eller folkeretlig retssædvane, men hvor det følger af *fast international praksis*, at oplysningerne ikke offentliggøres, eller hvor et fremmed land eller en international organisation i øvrigt har en *berettiget forventning*

om, at oplysningerne ikke offentliggøres, f.eks. fordi oplysningerne er sendt til Danmark under en klar forudsætning om, at oplysningerne ikke offentliggøres. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det pågældende land eller internationale organ i forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne skriftligt eller mundtligt tilkendegiver, at man forventer, at Danmark ikke offentliggør oplysningerne i dokumentet.

...

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt for at undtage oplysninger – med henvisning til hensynet til udenrigspolitiske interesser – at der består en risiko for, at et fremmed land eller en mellemfolkelig organisation vil reagere negativt, hvis der meddeles aktindsigt. Det må således kræves, at der eksisterer en folkeretlig forpligtelse eller praksis mv., der begrundet en undtagelse af oplysningerne.

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en fast international praksis for, at oplysningerne ikke offentliggøres, eller hvor et fremmed land eller mellemfolkelig organisation ikke har en berettiget forventning herom – og hvis hemmeligholdelse i øvrigt ikke følger af folkeretlige eller EU-retlige forpligtelser – kan retten til aktindsigt alene begrænses, hvis der efter en konkret vurdering er en nærliggende risiko for, at rigets udenrigspolitiske interesser mv. vil lide skade, jf. pkt. 5.5.3 nedenfor.

5.5.1.3.

...

Kommissionen bemærker dog, at det er en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at forvaltningsmyndighederne i det enkelte tilfælde redegør for, dels at der gælder en folkeretlig forpligtelse eller praksis mv., der indebærer, at oplysninger ikke kan offentliggøres, dels at de foreliggende oplysninger er omfattet af forpligtelsen. I den forbindelse kan forvaltningsmyndigheden eventuelt indhente en udtalelse fra Udenrigsministeriet eller den internationale organisation mv. om den eventuelle eksistens af en folkeretlig forpligtelse eller praksis.”

Jeg henviser desuden til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer, 2. udgave (2020), s. 694 ff.

2.1.2. Ombudsmanden har tidligere haft lejlighed til at tage stilling til rækkevidden af offentlighedslovens § 32, stk. 1. Ombudsmanden har i den forbindelse tidligere udtalt, at der efter bestemmelsen i § 32, stk. 1, kan foreligge en berettiget forventning om hemmeligholdelse, uden at der i forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne foreligger en egentlig tilkendegivelse af, at

danske myndigheder ikke bør offentliggøre dokumenterne. Jeg henviser til sagerne [FOB 2015-14](#), [FOB 2017-26](#) og [FOB 2020-12](#), som er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside.

I en udtalelse af 5. april 2017 (sagsnummer [16/05330](#)) – som kan findes på [www.offentlighedsportalen.dk](#) – tog ombudsmanden stilling til Statsministeriets afslag på aktindsigt i Statsministeriets notater vedrørende en telefonsamtale, som statsministeren havde haft med FN's generalsekretær.

Statsministeriet havde i sagen undtaget ekstraheringspligtige oplysninger, herunder oplysninger om forberedelsen af, tilbagemelding fra og opfølgning på telefonsamtalen, fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 32, stk. 1. Statsministeriet havde henvist til, at de pågældende oplysninger var udvekslet som led i et diplomatisk samarbejde med forbehold om diskretion under en stiltiende indbyrdes anerkendt og efterlevet kutyme.

Statsministeriet havde vurderet, at udlevering af oplysninger fra sagens akter om emnet for og længden af samtalen – og på hvis foranledning samtalen kom i stand – ville være i strid med den stiltiende indbyrdes anerkendte og efterlevede kutyme om forbehold om diskretion, der gælder for sådanne samtaler.

Statsministeriet havde nærmere anført, at oplysninger, der gengiver indholdet af personlige samtaler mellem statsledere – eller mellem en statsleder og en leder af en international organisation som FN – samt oplysninger om forberedelsen heraf og opfølgning herpå, helt åbenbart angår et diplomatisk samarbejde, hvor der gælder en stiltiende indbyrdes anerkendt og efterlevet kutyme om fortrolighed, og at sådanne oplysninger derfor kan undtages efter offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Ombudsmanden fandt efter en gennemgang af sagen og ud fra det, som Statsministeriet havde anført om forudsætningerne for udvekslingen af oplysninger, ikke grundlag for at tilsidesætte Statsministeriets vurdering af, at FN – baseret på en international kutyme om diskretion for diplomatisk samarbejde – havde en åbenbart berettiget forventning om, at oplysningerne ikke ville blive offentliggjort. Ombudsmanden var derfor enig med Statsministeriet i, at oplysningerne kunne undtages efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 1.

3. Sundheds- og Ældreministeriets synspunkter

Sundheds- og Ældreministeriet afslog i afgørelsen af 27. maj 2020 som nævnt under pkt. 1 ovenfor i det hele at meddele dig aktindsigt i de to identifi-

cerede SMS'er med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1. Det fremgår af afgørelsen bl.a., at WHO på ministeriets forespørgsel havde meddelt, at man noterede sig orienteringen om aktindsigtsanmodningen, og at man generelt ikke ønskede at tage stilling til medlemslandes informationsdeling med medier, men at WHO dog gerne ville informeres, hvis der kom omtale i dansk presse.

I Sundheds- og Ældreministeriets afgørelse af 7. juli 2020 gav ministeriet dig aktindsigt i det faglige indhold af SMS'erne, men fastholdt afslaget i de øvrige dele af SMS'erne med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1. Ministeriet anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

”Ministeriet har delvist undtaget de ovenstående dokumenter af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., jf. offentlighedslovens § 32, stk. 1, herunder hensynet til forholdet til WHO, nærmere bestemt den personlige relation som sundheds- og ældreministeren har etableret til WHO's generaldirektør.

Ministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at det – henset til, at korrespondancen har fundet sted i form af korte og uformelle tekstbeskeder sendt til og fra mobiltelefoner – vil kunne skade Danmarks forhold til WHO, nærmere bestemt muligheden for opretholdelse af en direkte og personlig kontakt mellem den danske sundheds- og ældreminister og WHO's generaldirektør, hvis tekstbeskederne i deres helhed udleveres som led i aktindsigt.

Meroffentlighed

Ministeriet har overvejet, om de undtagne dokumenter og oplysninger burde udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1.

Ministeriet har i den forbindelse foretaget en afvejning af på den ene side hensynet til de beskyttelsesinteresser, der ligger bag undtagelsesbestemmelsen i § 32, stk. 1 (hensynet til rigets udenrigspolitiske interesser m.v.), og på den anden side den berettigede interesse, du som journalist må antages at have i, at anmodningen om aktindsigt imødekommes.

På baggrund af denne afvejning har ministeriet fundet, at det faglige indhold i SMS'erne kunne udleveres, selvom korrespondancen ikke alene vedrører et spørgsmål om teststrategi men også et spørgsmål vedrørende rejser. Ministeriet har imidlertid ikke fundet grundlag for at udlevere dokumenterne i deres helhed som led i meroffentlighed.”

Sundheds- og Ældreministeriet har i udtalelsen af 22. august 2020 til mig anført bl.a. følgende:

”Ministeriet lagde ved beslutningen [om at meddele delvis aktindsigt i SMS’ernes ordlyd] vægt på, at SMS’ernes faglige indhold svarer til de oplysninger om WHO’s anbefalinger vedrørende test, som allerede er offentliggjort af WHO. Ministeriet vurderede samtidig, at de dele af korrespondancen, som ikke omhandler spørgsmålet om test men spørgsmålet om rejser, kunne udleveres som led i meroffentlighed, jf. offentlighedslovens § 14, stk. 1. Ministeriet har således udleveret den faktuelle del af korrespondancen gennem udleveringen af de konkrete citater.

Ministeriet fastholdt sit afslag i forhold til anmodningen om udlevering af tekstbeskederne i deres helhed, jf. offentlighedslovens § 32, stk. 1.

...

Ministeriet har undtaget dokumenterne i deres helhed af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser, herunder nærmere bestemt hensynet til at kunne bevare den direkte og personlige relation og fortrolige tone, som sundheds- og ældreministeren har etableret til WHO’s generaldirektør. Ministeriet har ved vurderingen lagt vægt på, at det – henset til, at korrespondancen har fundet sted i form af korte og uformelle tekstbeskeder sendt til og fra mobiltelefoner – vil kunne skade denne relation og dermed Danmarks forhold til WHO, hvis tekstbeskederne i deres helhed udleveres som led i aktindsigt.

Ministeriet vurderede samtidig, at SMS’erne ikke skulle udleveres med henvisning til meroffentlighed.”

4. Dine synspunkter

I din klage af 29. maj 2020 til mig anførte du bl.a. følgende vedrørende Sundheds- og Ældreministeriets afslag på aktindsigt:

”Offentlighedslovens § 32, stk. 1, foreskriver som bekendt, at ’Retten til aktindsigt kan af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, begrænses, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser el.lign.’

Det er således kun i det omfang, fortroligheden følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende, at retten til aktindsigt kan begrænses efter denne bestemmelse. Mig bekendt er det en forudsætning

for at bruge bestemmelsen, at myndigheden i det enkelte tilfælde oplyser, dels om der gælder en folkeretlig forpligtelse eller praksis m.v., der indebærer, at oplysningerne ikke kan offentliggøres, dels om de foreliggende oplysninger er omfattet af forpligtelsen. Dette synes Sundhedsministeriets afgørelse ikke at leve op til, idet der ikke henvises til nogen EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller praksis.

I stedet fremgår det blot, at ministeriet har 'lagt vægt på, at det er ministeriets vurdering, at det – henset til, at korrespondancen har fundet sted i form af korte og uformelle tekstbeskeder sendt til og fra mobiltelefoner – vil kunne skade Danmarks forhold til WHO, nærmere bestemt muligheden for opretholdelse af en direkte og personlig kontakt mellem den danske sundheds- og ældreminister og WHO's generaldirektør, hvis tekstbeskederne udleveres som led i aktindsigt'.

Afslaget synes således ikke at være begrundet i nogen EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende, men er tilsyneladende blot baseret på det faktum, at der er tale om 'korte og uformelle' SMS'er. Dermed har jeg meget svært ved at se, at dokumenterne kan undtages efter OFL § 32, stk. 1."

Du har i din klage af 7. juli 2020 til mig supplerende anført bl.a. følgende:

"Som jeg også påpegede i min oprindelige klage, ser afslaget således ikke ud til at være begrundet i nogen EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende, men er tilsyneladende blot baseret på det faktum, at der er tale om 'korte og uformelle' SMS'er. Dermed kan dokumenterne efter min opfattelse ikke undtages efter OFL § 32, stk. 1. Det er en forudsætning for at undtage dokumenter efter OFL § 32, stk. 1, at fortroligheden følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser eller lignende, og denne forudsætning er efter min opfattelse ikke opfyldt."

5. Min vurdering

5.1. Efter offentlighedslovens § 32, stk. 1, kan retten til aktindsigt begrænses af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser mv., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, i det omfang fortrolighed følger af EU-retlige eller folkeretlige forpligtelser el.lign.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder – jf. pkt. 2.1.1 ovenfor – at den bl.a. omfatter tilfælde, hvor det følger af folkeretlige retssædvaner eller fast international praksis, at Danmark er forpligtet til at hemmeligholde de pågældende oplysninger og dokumenter. Endvidere sigtes der til tilfælde, hvor et

andet land eller en international organisation har en berettiget forventning om, at oplysningerne ikke offentliggøres.

Efter ombudsmandens praksis kan der foreligge en berettiget forventning om hemmeligholdelse, uden at der i forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne foreligger en egentlig tilkendegivelse af, at danske myndigheder ikke bør offentliggøre dokumenterne, jf. pkt. 2.1.2 ovenfor.

5.2. Jeg har ikke grundlag for generelt at afvise, at en korrespondance mellem et medlem af den danske regering og en international organisation som WHO af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser mv. kan være omfattet af en folkeretlig forpligtelse eller praksis mv. om fortrolighed og dermed vil kunne undtages efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Jeg kan i den forbindelse også henvise til, at ombudsmanden som nævnt ovenfor under pkt. 2.1.2 ikke fandt grundlag for at kritisere Statsministeriets vurdering af, at FN – baseret på en international kutyme om diskretion for diplomatisk samarbejde – havde en åbenbart berettiget forventning om, at oplysninger vedrørende en telefonsamtale mellem FN's generalsekretær og statsministeren ikke ville blive offentliggjort.

Det er imidlertid min opfattelse, at Sundheds- og Ældreministeriet ikke har godtgjort, at der foreligger en sådan folkeretlig forpligtelse, fast international praksis eller berettiget forventning om fortrolighed, at der er grundlag for at undtage den omhandlede korrespondance fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 32, stk. 1.

Sundheds- og Ældreministeriet har således i forbindelse med sagens behandling ikke anført, at der skulle gælde en folkeretlig forpligtelse eller praksis mv., hvorefter Danmark skulle være forpligtet til at hemmeligholde de pågældende oplysninger. Der er heller ikke i forbindelse med udvekslingen af de konkrete oplysninger tilkendegivet en forventning fra WHO's side om, at oplysningerne ikke offentliggøres. Tværtimod fremgår det af sagen, at Sundheds- og Ældreministeriet i forbindelse med behandlingen af din aktindsigtsanmodning indhentede en udtalelse fra WHO vedrørende spørgsmålet om udlevering af oplysningerne, og at WHO i den forbindelse tilkendegav, at man generelt ikke ønsker at tage stilling til medlemslandes informationsudveksling med medier.

Sundheds- og Ældreministeriet har i afgørelsen af 7. juli 2020 og udtalelsen til mig henvist til, at afslaget på aktindsigt er begrundet i et hensyn til den relation, som sundheds- og ældreministeren har etableret til WHO's generaldirektør, herunder muligheden for at bevare en direkte og personlig relation og en fortrolig tone, som ifølge ministeriet vil kunne lide skade, hvis indholdet af

SMS'erne i deres helhed offentliggøres – hvilket ifølge ministeriet dermed også vil kunne skade Danmarks forhold til WHO.

Efter min opfattelse kan dette hensyn til relationen mellem sundheds- og ældreministeren og WHO's generaldirektør ikke isoleret set begrunde, at oplysningerne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 32, stk. 1. Jeg bemærker i den forbindelse, at bestemmelsen som nævnt forudsætter og beskytter den fortrolighed, som følger af en folkeretlig forpligtelse, fast international praksis eller berettiget forventning, idet et brud på en sådan forpligtelse generelt må antages at skade Danmarks forhold til internationale organisationer mv., jf. ovenfor under pkt. 2.1.

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en folkeretlig forpligtelse, fast international praksis eller berettiget forventning, kan retten til aktindsigt af hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser mv. alene begrænses, hvis der efter en konkret vurdering er en nærliggende risiko for, at rigets udenrigspolitiske interesser mv. vil lide skade, jf. herved offentlighedslovens § 32, stk. 2.

Jeg har gjort Sundheds- og Ældreministeriet bekendt med min opfattelse. Jeg har samtidig henstillet til ministeriet at genoptage sagen med henblik på fornyet behandling.

Jeg har bedt ministeriet om at underrette mig om ministeriets nye afgørelse.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

Sundheds- og Ældreministeriet traf efterfølgende ny afgørelse i sagen og imødekom journalistens anmodning om aktindsigt.

Ombudsmanden meddelte herefter ministeriet, at han ikke foretog sig mere i sagen.